

6.

B ΠΩΣ ΑΝ ΤΙΣ ΑΠ' ΕΧΘΡΩΝ
ΩΦΕΛΟΙΤΟ

(Plan. 5)

- 1. Ὁρῶ μὲν ὅτι τὸν πραότατον, ὃ Κορνήλιε Ποῦλχερ, πολιτείας ἥρησαι τρόπον, ἐνῷ μάλιστα τοῖς κοινοῖς ὡφέλιμος ὃν ἀλυπότατον ἴδιᾳ τοῖς ἐντυγχάνουσι παρέχεις σεαυτόν. Ἐπεὶ δὲ χώραν μὲν ἄθηρον ὕσπερ ἵστοροῦσι τὴν Κρήτην εύρειν Σ ἔστι, πολιτεία δὲ μήτε φθόνον ἐνηνοχυῖα μήτε ζῆλον ἢ φιλονικίαν, ἔχθρας γονιμώτατα πάθη, μέχρι νῦν οὐ γέγονεν (ἄλλ' εἰ μηδὲν ἄλλο, ταῖς ἔχθραις αἱ φιλίαι συμπλέκουσιν ἡμᾶς· ὃ καὶ Χίλων ὁ σοφὸς νοήσας τὸν εἰπόντα μηδένα ἔχειν ἔχθρὸν ἡρώτησεν εἰ μηδὲ φίλον ἔχοι), δοκεῖ μοι τά τ' ἄλλα 10 περὶ ἔχθρῶν τῷ πολιτικῷ διεσκέψθαι προσήκειν καὶ τοῦ Σενοφῶντος ἀκηκοέναι μὴ παρέργως εἰπόντος ὅτι τοῦ νοῦν ἔχοντός ἔστι καὶ ἀπὸ τῶν ἔχθρῶν ὡφελεῖσθαι' (Οεc. 1, 15). ἄπερο οὖν εἰς τοῦτο πρώην εἰπεῖν μοι παρέστη, συναγαγὼν δμοῦ τι τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ἀπέσταλκά σοι, φεισάμενος ὡς ἐνῇ μάλιστα 15 τῶν ἐν τοῖς Πολιτικοῖς Παραγγέλμασι γεγραμμένων, ἐπεὶ Δ κάκεῖνο τὸ βιβλίον δρῶ σε πρόχειρον ἔχοντα πολλάκις.

2. Ἐξήρκει τοῖς παλαιοῖς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀγρίων ξώων μὴ ἀδικεῖσθαι, καὶ τοῦτο τῶν πρὸς τὰ θηρία τέλος ἦν ἀγώνων ἐκείνοις· οἱ δὲ ὑστερον ἥδη χρῆσθαι μαθόντες αὐτοῖς 20 καὶ ὡφελοῦνται σαρξὶ τρεφόμενοι καὶ θριξὶν ἀμφιεννύμενοι καὶ χολαῖς καὶ πυτίαις ἰατρευόμενοι καὶ δέρμασιν δπλίζοντες